

REGERINGSKANSLIET

Remiss

2015-03-24

U2013/4160/SF

Utbildningsdepartementet

Enheten för studiefinansiering

Marie Mäkk

Telefon 08- 405 32 21

STOCKHOLMS STAD Kommunstyrelsen Registraturet	
Ink.	2015 -03- 3 1
Dnr:	110-585/2015
Till:	RTV

Remiss av betänkandet Moderniserad studiehjälp (SOU 2013:52)

Remissinstanser:

1. Riksdagens ombudsmän
2. Riksrevisionen
3. Göteborgs tingsrätt
4. Kammarrätten i Stockholm
5. Förvaltningsrätten i Malmö
6. Förvaltningsrätten i Umeå
7. Justitiekanslern
8. Domstolsverket
9. Konsumentverket
10. Migrationsverket
11. Datainspektionen
12. Försäkringskassan
13. Socialstyrelsen
14. Folkhälsomyndigheten
15. Statens institutionsstyrelse
16. Barnombudsmannen
17. Inspektionen för socialförsäkringen
18. Myndigheten för delaktighet
19. Ekonomistyrningsverket
20. Skatteverket
21. Kronofogdemyndigheten
22. Statistiska centralbyrån
23. Samhall AB
24. Arbetsgivarverket
25. Länsstyrelsen i Skåne
26. Länsstyrelsen i Dalarna
27. Länsstyrelsen i Norrbotten
28. Statskontoret
29. Statens skolverk

30. Statens skolinspektion
31. Specialpedagogiska skolmyndigheten
32. Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor
33. Myndigheten för yrkeshögskolan
34. Folkbildningsrådet
35. Universitets- och högskolerådet
36. Centrala studiestödsnämnden
37. Överklagandenämnden för studiestöd
38. Uppsala universitet (Juridiska fakulteten)
39. Stockholms universitet (Institutet för Europeisk rätt)
40. Tillväxtverket
41. Arbetsförmedlingen
42. Diskrimineringsombudsmannen
43. Arbetsmiljöverket
44. Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering
45. Utredningen om trygghetssystemen och internationell rörlighet (S 2014:17)
46. Alingsås kommun
47. Askersunds kommun
48. Bergs kommun
49. Borgholms kommun
50. Dals-Eds kommun
51. Eslövs kommun
52. Gagnefs kommun
53. Gävle kommun
54. Göteborgs kommun
55. Hedemora kommun
56. Jönköpings kommun
57. Kalmar kommun
58. Karlstads kommun
59. Kungsbacka kommun
60. Luleå kommun
61. Malmö kommun
62. Nacka kommun
63. Nordanstigs kommun
64. Norrköpings kommun
65. Norrtälje kommun
66. Piteå kommun
67. Ronneby kommun
68. Rättviks kommun
69. Sigtuna kommun
70. Staffanstorps kommun
71. Stockholms kommun
72. Storfors kommun
73. Söderköpings kommun
74. Trelleborgs kommun
75. Ulricehamns kommun

76. Upplands Väsby kommun
77. Vingåkers kommun
78. Västerås kommun
79. Ånge kommun
80. Örebro kommun
81. Riksgymnasiet för döva och hörselskadade
82. Landstinget Västmanland
83. Landstinget Västernorrland
84. Stockholms läns landsting
85. Västra Götalands läns landsting
86. Sveriges Kommuner och Landsting
87. Svenskt Näringsliv
88. Tjänstemännens Centralorganisation
89. Sveriges akademikers centralorganisation
90. Sveriges Elevkårer
91. Sveriges förenade studentkårer
92. Landsorganisationen i Sverige
93. LSU – Sveriges ungdomsorganisationer
94. Naturbrukets Yrkesnämnd
95. Rörelsefolkhögskolornas intresseorganisation
96. Sveriges Skolledarförbund
97. Lärarförbundet
98. Lärarnas Riksförbund
99. Friskolornas riksförbund
100. Riksförbundet Attention
101. Riksförbundet Hem och Skola
102. Särskolans och specialskolans yrkesvägledares ideella förening
103. Svensk Utlandsundervisnings Förening
104. Sveriges Auktoriserade Utbildningsföretag
105. Svenska Kyrkans Unga
106. Sveriges Stadsmissioner
107. Stockholms Stadsmission
108. Föreningen Norden
109. Familjerättssociomernas Riksförening
110. Yrkesföreningen för budget- och skuldrådgivare i kommunal tjänst
111. Majblommans Riksförbund
112. Riksförbundet Barnens Rätt i Samhället
113. Rädda Barnen
114. Riksorganisationen Sveriges Makalösa Föräldrar
115. Riksorganisationen för Valfrihet, Jämställdhet och Föräldraskap
116. Handikappförbunden
117. Förbundet för ett samhälle utan rörelsehinder
118. Lika Unika – Federationen mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning
119. Riksförbundet för Social och Mental Hälsa

120. Unga Hörselskadade
121. Hörselskadades Riksförbund
122. Riksorganisationen Unga Synskadade
123. Riksförbundet för barn, unga och vuxna med utvecklingsstörning
124. Synskadades Riksförbund
125. Riksförbundet Föräldraföreningen Mot Narkotika
126. Förbundet Sveriges Dövblinda
127. Sveriges Dövas Ungdomsförbund
128. Neuroförbundet
129. Riksförbundet för Rörelsehindrade Barn och Ungdomar
130. Riksförbundet Ungdom för Social Hälsa
131. Sveriges Fontänhus Riksförbund

Remissvaren i 3 exemplar (1 original) ska ha kommit in till Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm, senast den 24 juni 2015. Remissvaren bör även sändas elektroniskt till u.registrator@regeringskansliet.se med hänvisning till diarienummer U2013/4160/SF

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i betänkandet.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens promemoria *Svara på remiss – hur och varför* (SB PM 2003:2). Den kan laddas ner från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Maria Eka
Expeditions- och rättschef

Kopia till
Fritzes kundservice, 106 47 Stockholm

Moderniserad studiehjälp

Betänkande av 2012 års studiehjälpsutredning

Stockholm 2013

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2013:52

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-598 191 91
Ordertel: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss – hur och varför. Statsrådsberedningen (SB PM 2003:2, reviderad 2009-05-02)
– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som ska svara på remiss.
Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/remiss>

Textbearbetning och layout har utförts av Regeringskansliet, FA/kommittéservice.

Omslag: Elanders Sverige AB.

Tryckt av Elanders Sverige AB.
Stockholm 2013

ISBN 978-91-38-23981-0
ISSN 0375-250X

Till statsrådet Maria Arnholm

Regeringen beslutade den 22 december 2011 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att föreslå hur studiehjälpen kan effektiviseras, moderniseras och renodlas och hur den grupp som idag studerar med aktivitetsersättning eller förlängt barnbidrag ska kunna få ersättning från studiestödssystemet (dir. 2011:122). Statsrådet Nyamko Sabuni förordnade den 4 januari 2012 f.d. departementsrådet Anders Franzén att vara särskild utredare. Utredningen har antagit namnet 2012 års studiehjälpsutredning (U 2012:02).

Som sakkunniga i utredningen förordnades den 21 februari 2012 departementssekreteraren Cecilia Blomberg, kanslirådet Jessica Löfvenholm, kanslirådet Eva-Stina Lönngren, departementsrådet Linda Norman Torvang, kanslirådet Annika Stålnacke och departementssekreteraren Carolina Östgren. Som experter förordnades samma dag ekonomichefen Jan Andersson, utredaren Nils Andersson, verksamhetsjuristen Vendela Enmarker, utredaren Lena Jutdal och familjepolitiska talespersonen Niklas Löfgren.

Lena Jutdal entledigades den 1 oktober 2012 och ersattes av utredaren Eva-Lena Arefäll. Carolina Östgren och Cecilia Blomberg entledigades den 22 oktober 2012 och ersattes av departementssekreteraren Johanna Fryksmark respektive departementssekreteraren Susanna Larsson (senare Norberg). Johanna Fryksmark entledigades den 26 februari 2013 och ersattes av kanslirådet Carina Cronstoe.

Som sekreterare i utredningen anställdes den 10 januari 2012 departementssekreteraren Mårten Svensson Risdal, den 25 januari 2012 hovrättsassessorn Anja Nordfeldt och den 15 oktober 2012 fil. dr. Daniel Bjerstedt.

Utredaren har haft sammanlagt sju protokollförda sammanträden med de sakkunniga och experterna.

Utredaren har haft överläggningar med företrädare för Lika unika (Riksförbundet rörelsehindrade barn och ungdomar), Handikappförbunden, Synskadades riksförbund (SRF), den parlamentariska socialförsäkringsutredningen (S2010:04) samt utredaren med uppdrag om arbetsplatsförlagt lärande i gymnasie- och gymnasiesärskolan (U2013:A). Vidare har utredaren överlagt med företrädare för Naturbrukets yrkesnämnd och Stadsmissionen.

Utredaren har låtit genomföra undersökningar i samarbete med Centrala studiestödsnämnden (CSN) och Sveriges Kommuner och Landsting (SKL). Statistiska centralbyrån (SCB) har tillhandahållit statistiskt underlag för arbetet.

Utredaren överlämnar härmed sitt betänkande Moderniserad studiehjälp. Uppdraget är därmed slutfört.

Stockholm i juni 2013

Anders Franzén

/Mårten Svensson Risdal
Anja Nordfeldt
Daniel Bjerstedt

Innehåll

Förkortningar.....	17
Sammanfattning.....	19
Lättläst sammanfattning.....	31
1 Författningsförslag.....	45
1.1 Förslag till lag (xxxx) om särskilt stöd vid gymnasiala studier.....	45
1.2 Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken.....	52
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1110) om kommunernas skyldighet att svara för vissa elevresor.....	54
1.4 Förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395).....	55
1.5 Förslag till lag om ändring av lagen (2009:1053) om förmögenhet vid beräkning av vissa förmåner.....	63
1.6 Förslag till lag om ändring i skollagen (2010:800).....	64
1.7 Förslag till förordning (xxxx) om inackorderingsstöd för läsår 2013/14.....	67
1.8 Förslag till förordning om upphävande av förordningen (CSNFS 1983:17) om bidrag till utlandsstudierande för dagliga resor.....	68

1.9	Förslag till förordning om ändring i förordningen (1995:667) om bidrag till vissa funktionshindrade elever i gymnasieskolan.....	69
1.10	Förslag till förordning om ändring i studiestödsförordningen (2000:655).....	70
1.11	Förslag till förordning om ändring i gymnasieförordningen (2010:2039).....	86
2	Modernisering av studiehjälpen.....	87
2.1	Inledning.....	87
2.2	Översikt.....	88
2.3	Reglering av studiebidraget.....	89
2.4	Bakgrunden.....	91
2.5	Överväganden och förslag.....	93
2.5.1	Nya förutsättningar.....	93
2.5.2	Behov av modernisering.....	94
2.5.3	En tyngdpunktsförskjutning.....	95
2.5.4	Bidrag för faktisk studietid.....	97
2.5.5	Ett förändrat syfte.....	99
3	Studiehjälpen och EU-rätten.....	101
3.1	Inledning.....	101
3.2	Principen om fri rörlighet för personer och unionsmedborgarskapet.....	101
3.3	Rörlighetsdirektivet.....	102
3.4	Social trygghet och EU-rätten.....	103
3.5	Förordningarna om samordning av social trygghet.....	104
3.5.1	Förordningarna 1408/71 och 883/2004.....	104
3.5.2	Familjeförmåner.....	105
3.5.3	Likabehandling.....	106
3.5.4	Tillämplig lagstiftning och prioritetsregler.....	107
3.5.5	Exportabilitet.....	107
3.5.6	Sammanläggning.....	108

3.6	Förordningarna om arbetskraftens fria rörlighet.....	109
3.6.1	Förordningarna 1612/68 och 492/2011.....	109
3.6.2	Begreppet sociala förmåner.....	110
3.6.3	Likabehandlingsprincipen och bosättningsvillkor....	111
3.6.4	Det svenska bosättningskravet för rätt till studiemedel utomlands.....	113
3.6.5	EU-domstolens mål Kommissionen mot Nederländerna.....	114
3.6.6	Konsekvenser för Sverige av EU-domstolens praxis	117
3.6.7	Är sociala förmåner exportabla?	119
3.7	Sveriges klassificering av studiestöd	119
3.7.1	Klassificering av studiebidraget och extra tillägget ..	119
3.7.2	Klassificering av inackorderingstillägget och studiemedlet.....	122
3.8	Konsekvenser av klassificeringen.....	122
3.8.1	Exportabilitet av studiestöd	122
3.8.2	Utländska medborgares rätt till studiehjälp enligt den svenska lagstiftningen	123
3.8.3	Rätt till svensk studiehjälp för studier utomlands....	124
3.8.4	Rätten till studiebidrag och extra tillägg om förmånerna inte är familjeförmåner.....	125
3.8.5	Stora kostnader för Sverige?	127
3.9	Föreligger det en konflikt mellan de svenska reglerna om studiehjälp vid utlandsstudier och EU-rätten?	130
3.9.1	De svenska reglerna om studiehjälp för studier utomlands.....	130
3.9.2	Tidigare synpunkter på de svenska reglernas förenlighet med EU-rätten	131
3.9.3	CSN:s nuvarande tillämpning av reglerna om studiehjälp vid utlandsstudier	135
3.10	Övervägande och förslag	137
3.10.1	Samma villkor för rätt till svensk studiehjälp för studier inom EES och i Schweiz	137
3.10.2	Medborgarskapskravet	139
3.10.3	Kravet på att studierna inte med lika stor fördel kan bedrivas i Sverige.....	139
3.10.4	Folkbokföringskravet.....	140

3.10.5	Kravet på minst tre månaders heltidsundervisning...	140
3.10.6	Migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar.....	141
3.10.7	Godtagbar standard för utlandsstudier.....	143
3.11	Studiehjälp i andra länder.....	145
3.12	EU-domstolens bedömning av vad som utgör familjeförmåner	145
3.13	Hur bör den svenska studiehjälpen klassificeras?	147
3.13.1	Studiebidraget.....	147
3.13.2	Det extra tillägget och gymnasiebidraget	151
3.13.3	En jämförelse med klassificeringen av det kommunala vårdnadsbidraget.....	155
3.13.4	Vinsten av en omklassificering.....	156
4	Stöd för inackordering.....	157
4.1	Inledning.....	157
4.2	Kommunalt inackorderingsstöd.....	158
4.2.1	Samverkansavtal	159
4.2.2	Statistik över det kommunala stödet	160
4.3	Statligt inackorderingstillägg	161
4.3.1	Statistik över det statliga stödet	163
4.4	Den nya gymnasieskolans inverkan på inackorderingsstöd	164
4.4.1	Särskilda varianter	164
4.4.2	Riksrekryterande utbildningar	164
4.4.3	Idrottsutbildningar	165
4.4.4	Naturbruks- och hantverksprogrammen.....	166
4.5	En jämförelse mellan det kommunala och det statliga stödet för inackordering	167
4.6	Överväganden och förslag	169
4.6.1	Inackorderingsstödet syfte	169
4.6.2	Kommunalt eller statligt ansvar?.....	170
4.6.3	Reglering av det nya inackorderingsstödet.....	173
4.6.4	Inackorderingsstödet storlek.....	174
4.6.5	Avståndskrav eller restidkrav?	176

4.6.6	Behov av inackordering.....	177
4.6.7	Begreppen motsvarande utbildning och föräldrahem.....	179
4.6.8	Undantagsregler.....	181
4.6.9	Generösare regler för yrkeselever i vissa fall.....	183
4.6.10	Reglernas utformning.....	186
4.6.11	Konsekvenser av ett sammanslaget inackorderingsstöd och av det nya regelverket.....	190
4.6.12	Övergångsbestämmelser	193
5	Stöd för dagliga resor.....	195
5.1	Inledning.....	195
5.2	Kommunernas ansvar för stöd för dagliga resor.....	195
5.3	Statens ansvar för stöd för dagliga resor till utlandsstuderande	197
5.4	Överprövning.....	199
5.5	Överväganden och förslag.....	200
5.5.1	Kan bidrag för dagliga resor lämnas samtidigt som stöd för inackordering?	200
5.5.2	Bidrag till utlandsstuderande för dagliga resor.....	201
6	Stöd för inackordering och dagliga resor för personer med funktionsnedsättning.....	203
6.1	Inledning.....	203
6.2	Dagens stöd till elever med funktionsnedsättning	204
6.2.1	Vem har rätt till stöd enligt lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade?	204
6.2.2	Vem har rätt till stöd enligt socialtjänstlagen?.....	208
6.2.3	Vem har rätt till stöd enligt förordningen om bidrag till vissa funktionshindrade elever i gymnasieskolan?	210
6.3	Överväganden och förslag.....	211
6.3.1	Möjligheten att utvidga Rg-bidraget	211

6.3.2	Extra inackorderingsstöd för studerande med funktionsnedsättning.....	214
6.3.3	Merkostnader för resor.....	218
7	Gymnasiebidrag ersätter det extra tillägget	225
7.1	Inledning.....	225
7.2	Extra tillägget.....	225
7.3	Vem får extra tillägg?	226
7.4	Regleringar.....	227
7.5	Överväganden och förslag	229
7.5.1	Behovet av förändringar	229
7.5.2	Gymnasiebidraget – ett nytt stöd	231
7.5.3	Rätten till gymnasiebidrag.....	233
7.5.4	Ansökan om gymnasiebidrag	240
7.5.5	Utbetalning av gymnasiebidrag.....	240
7.5.6	Talerätt och övriga bestämmelser	242
7.5.7	Omfattas omyndigas förfogande över gymnasiebidraget av föräldrabalkens regler?.....	242
8	Stöd till unga studerande föräldrar	245
8.1	Inledning.....	245
8.2	Kartläggning av unga föräldrars livssituation	245
8.3	Möjligheter till fortsatta studier	247
8.4	Överväganden och förslag	249
8.4.1	Föräldratillägg till unga föräldrar	250
8.4.2	Föräldratilläggets utformning	250
8.4.3	Regleringen av gymnasiebidraget och föräldratillägget	252
8.4.4	Utbetalning av föräldratillägg.....	253
8.4.5	Talerätt och övriga bestämmelser	254
8.4.6	Omfattas omyndigas förfogande över föräldratillägget av föräldrabalkens regler?.....	255

9	Nya studerandegrupper i studiestödssystemet	257
9.1	Inledning.....	257
9.2	Bakgrund	258
9.3	Nuvarande regelverk.....	259
9.4	Förslagen i betänkandet Brist på brådska	259
9.5	Remissyttranden på betänkandet Brist på brådska	261
9.5.1	Principen om att undvika särlösningar för elever med funktionsnedsättning	261
9.5.2	Principen om att grundläggande utbildning inte ska innebära skuldsättning.....	262
9.5.3	Försörjningsproblem under sommarmånaderna.	262
9.5.4	Prövning av förlängd skolgång	263
9.5.5	Antalet studiemedelsterminer är tolv.....	263
9.6	Kartläggning och konsekvensanalys	263
9.6.1	Elevgruppens sammansättning	263
9.6.2	Elevernas ekonomiska situation	265
9.6.3	Elevernas ekonomiska situation om förslagen i Brist på brådska genomförs.....	267
9.6.4	Familjeekonomiska konsekvenser om förslagen i Brist på brådska genomförs.....	271
9.7	Överväganden och förslag.....	274
9.7.1	Nya studerandegrupper i studiestödssystemet.....	274
9.7.2	Begränsning av tid som studiemedel kan lämnas.....	277
9.7.3	Frånvaro på grund av sjukdom	278
9.7.4	Studietakt/studieomfattning för att få studiehjälp eller studiemedel	279
9.7.5	Minska risken för avhopp från studier av ekonomiska skäl.....	282
9.7.6	Sommarjobb till unga studerande med funktionsnedsättning	284
9.7.7	Administration av studiemedlets högre bidrag för personer med förlängd skolgång.....	286

10	Ogiltig frånvaro	289
10.1	Inledning.....	289
10.2	Regleringar och praxis.....	289
10.2.1	Närvaro och frånvaro.....	289
10.2.2	Heltidsstudier.....	290
10.2.3	Praxis angående ogiltig frånvaro	291
10.3	Promemorior, rapporter, myndighetsuppdrag m.m. om ogiltig frånvaro	292
10.3.1	Statskontorets rapport (2009).....	292
10.3.2	Remisspromemorian Olovlig frånvaro i skolan	293
10.3.3	Överenskommelse mellan Skolinspektionen och CSN	293
10.3.4	CSN:s rapport Beslutsorsak skolk.....	294
10.4	Andra utredningar om indragning av studiestöd för studerande med funktionsnedsättning.....	295
10.4.1	Den framtida gymnasiesärskolan (SOU 2011:8)	295
10.4.2	Brist på brådska (SOU 2008:102)	296
10.5	Gymnasieskolornas rapportering av ogiltig frånvaro	296
10.5.1	Rutiner till och med 2011	297
10.5.2	Rutiner från och med 2012	297
10.5.3	CSN:s analys och slutsatser	298
10.5.4	CSN:s enkätundersökning (2012)	300
10.6	Kopplingen mellan studiehjälpen och vissa familjeekonomiska stöd	301
10.6.1	Flerbarnstillägg.....	301
10.6.2	Förlängt underhållsstöd.....	301
10.6.3	Barnpension och efterlevandestöd	302
10.6.4	Bostadsbidrag	302
10.6.5	Gymnasiebidrag och föräldratillägg.....	303
10.6.6	Konsekvenser vid indragning av studiehjälp	303
10.7	Överväganden och förslag	304
10.7.1	Ogiltig frånvaro ska medföra indragen studiehjälp.....	304
10.7.2	Kopplingen mellan studiehjälpen och de familjeekonomiska bidragen.....	305
10.7.3	Skolans arbete med att förebygga skolk	306

10.7.4 Hur bör ogiltig frånvaro påverka de olika bidragen?	307
10.7.5 Utformningen av reglerna angående ogiltig frånvaro	309
10.7.6 Personliga omständigheter.....	311
10.7.7 Skolornas rapportering av ogiltig frånvaro	312
10.7.8 Indragning av studiehjälp för elever med funktions- nedsättning	313
11 Utbetalning av studiehjälp	315
11.1 Inledning.....	315
11.2 Nuvarande bestämmelser	315
11.3 Skillnader mellan utbetalning av barnbidrag och utbetalning av studiehjälp.....	316
11.4 ÖKS:s tolkning av särskilda skäl.....	317
11.5 CSN:s tillämpning av utbetalningsreglerna.....	318
11.6 Utbetalning till omyndiga studerande?	319
11.6.1 2003 års studiehjälpstudering	319
11.6.2 En nationell ungdomspolitik	320
11.6.3 Underåriga har en viss rätt att disponera över sin egen ekonomi.....	320
11.6.4 Underåriga har en viss rätt att föra sin egen talan	321
11.6.5 Föräldrarnas underhållsskyldighet	321
11.7 Överväganden och förslag	322
11.7.1 Utbetalning av studiebidrag till omyndiga studerande	322
11.7.2 Utbetalning av studiebidrag för omyndiga studerande till annan.....	325
11.7.3 Utbetalning av inackorderingsstöd till omyndiga studerande?	327
11.7.4 Talerätt för omyndiga studerande	329
11.7.5 Återkrav för omyndiga studerande	329
11.7.6 Omfattas omyndigas förfogande över studiebidraget av föräldrarnas regler?	330
11.7.7 Utbetalning av inackorderingsstöd för omyndiga studerande till socialnämnd eller annan	331

11.7.8 Utbetalning av inackorderingsstöd för omyndiga studerande till familjehem	336
11.8 Återkrav av studiehjälp	339
11.8.1 Nuvarande bestämmelser	339
11.8.2 Statistik angående antalet återkrav och återkravens storlek	340
11.8.3 Åtgärder som kan minska antalet återkrav och återkravens storlek	341
12 Konsekvenser av förslagen	345
12.1 Förslagets ekonomiska konsekvenser	345
12.1.1 En översikt per utgiftsområde.....	345
12.1.2 Studiebidrag.....	349
12.1.3 Inackorderingsstöd	351
12.1.4 Gymnasiebidrag istället för extra tillägg.....	355
12.1.5 Studiemedel	359
12.1.6 Rg-bidraget.....	361
12.1.7 Aktivitetsersättning	362
12.1.8 Bostadstillägg och bostadsbidrag	365
12.1.9 Förlängt barnbidrag	366
12.1.10 Sommarjobbssatsning	367
12.1.11 Genomförandekostnader	368
12.2 Förslagets konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.....	369
12.3 Förslagets konsekvenser för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen.....	370
12.4 Förslagets barnrättsliga konsekvenser	371
12.5 Förslagets konsekvenser för risken för felaktiga utbetalningar.....	372
13 Författningskommentarer.....	375
13.1 Förslaget till lag (xxxx) om särskilt stöd vid gymnasiala studier	375
13.2 Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken.....	386

13.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1110) om kommunernas skyldighet att svara för vissa elevresor.....	388
13.4 Förslaget till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395).....	389
13.5 Förslaget till lag om ändring av lagen (2009:1053) om förmögenhet vid beräkning av vissa förmåner	395
13.6 Förslaget till lag om ändring i skollagen (2010:800).....	396
Litteraturförteckning	397
Bilagor	
Bilaga 1 Kommittédirektiv 2011:122.....	401
Bilaga 2 Historik	417
Bilaga 3 CSN:s enkätundersökning om studiehjälp.....	425
Bilaga 4 SKL:s enkätundersökning om inackorderingsstöd	449

Förkortningar

AF – Arbetsförmedlingen

APL – arbetsplatsförlagt lärande

BO – Barnombudsmannen

CSN – Centrala studiestödsnämnden

CSNFS – CSNs författningssamling

DHR – De handikappades riksförbund

Ds – Departementsserien

EES – Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

EFTA – European Free Trade Association

FB – Föräldrabalken

FEUF – Fördraget om europeiska unionens funktionssätt

FK – Försäkringskassan

HFD – Högsta förvaltningsdomstolen

IB – International Baccalaureate

JK – Justitiekanslern

JO – Justitieombudsmannen

- Komvux – kommunal vuxenutbildning
- LO – Landsorganisationen
- LSS – lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade
- LVU – Lag med särskilda bestämmelser om vård av unga
- NJA – Nytt Juridiskt Arkiv
- Rg-bidrag – Bidrag enligt förordningen (1995:667) om bidrag till vissa funktionshindrade elever i gymnasieskolan
- RGD – Riksgymnasiet för döva
- RGH – Riksgymnasiet för hörselskadade
- RgRh – Riksrekryterande Rh-anpassad utbildning
- RÅ – Regeringsrättens årsbok
- SCB – Statistiska centralbyrån
- SFB – Socialförsäkringsbalken
- SFS – Svensk författningssamling
- SJI – Sjukpenninggrundande inkomst
- SKL – Sveriges Kommuner och Landsting
- SOU – Statens offentliga utredningar
- SsF – studiestödsförordningen
- SsL – studiestödslagen
- Särvux – särskild utbildning för vuxna
- ÖKS – Överklagandenämnden för studiestöd

Sammanfattning

Modernisering av studiehjälpen

Studiehjälpen formades vid mitten av 1960-talet. Därefter har den endast genomgått smärre förändringar. Skola, arbetsmarknad och samhällslivet i övrigt har däremot genomgått stora förändringar under denna 50-årsperiod. Behovet av en modernisering av studiehjälpen är därför stort.

Utgångspunkten i betänkandet är att en modern studiehjälp ska vara renodlad, ändamålsenlig, enhetlig och inkluderande. Därför behöver studiehjälpens karaktär av studiestöd stärkas. Uttalat familjeekonomiskt motiverade inslag ska utmönstras i syfte att uppnå ett mer renodlat studiestöd. För att nå rätt målgrupp och för att få avsedd effekt bör de belopp och inkomstgränser som fastställdes i mitten av 1990-talet anpassas till dagens inkomst- och kostnadsnivå. För att göra stödet mer förutsägbart och för att höja rättssäkerheten bör administrationen av bidragen till inackordering förenhetligas. Slutligen bör studiehjälpen, i den mån det är möjligt, även inkludera studerande med funktionsnedsättning.

Sammantagna innebär förslagen i detta betänkande att målen för den moderniserade studiehjälpen bör kunna sammanfattas i följande punkter;

- Studiehjälpen ska främja samhällets kompetensförsörjning genom att markera att samhället sätter värde på att ungdomar fortsätter att studera efter grundskolan.
- Studiehjälpen ska begränsa incitamenten att av ekonomiska skäl avstå från gymnasiestudier.
- Studiehjälpen ska främja aktiva studier på heltid.
- Studiehjälpen ska bidra till att undanröja geografiska hinder för att genomföra gymnasieutbildning.

- Studiebidraget ska stimulera den studerande att påbörja och fullfölja en gymnasial utbildning.
- Studiebidraget ska stödja ungdomars utveckling till självständiga och ansvarstagande medborgare genom att ge dem ansvar för en egen ekonomi.

Studiebidrag för faktisk studietid

I en moderniserad studiehjälp föreslås studiebidraget kvarstå som ett generellt studiestöd till studerande på gymnasienivå i åldern 16-20 år. Totalt omfattar studiehjälpen cirka 3 600 miljoner kronor per år. Ungefär 90 procent används till det generella studiebidraget, 260 miljoner kronor går till inackorderingsstöd och 100 miljoner kronor, i form av extra tillägg, till ekonomiskt svaga hushåll. I samband med moderniseringen föreslås resurser föras från det generella till de riktade stöden.

I syfte att stärka studiehjälpens karaktär av studiestöd föreslås att bidrag ska utgå för faktisk studietid. Studiebidraget ska beräknas per vecka och utgå under normalt 40 veckor. Det sammanlagda bidraget under ett läsår blir då 9 760 kronor, eller 740 kronor lägre än för närvarande. Besparingen, 240 miljoner kronor, används bl.a. för att finansiera ett förbättrat stöd till ekonomiskt svaga hushåll med barn i gymnasieskolan och ett stöd till gymnasieelever som har barn.

Studiehjälp och EU-rätten

Inför Sveriges anslutning till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) har den svenska regeringen förklarat att studiebidraget och det extra tillägget inom studiehjälpen ska vara sådana familjeförmåner som avses i förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet m.m., som nu är ersatt av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen. Inackorderingsstillägget faller dock utanför tillämpningsområdet för dessa förordningar och betraktas som en social förmån enligt förordning 492/2011 (EU) om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen.

Enligt uppdraget ska utredaren bedöma om studiehjälpen kan undantas från reglerna i förordning 883/2004.

EU-domstolen har i ett flertal fall bedömt vilka nationella förmåner som utgör familjeförmåner och därmed omfattas av förordning 1408/71. Domstolen har i dessa avgöranden satt upp två förutsättningar för att en nationell förmån ska anses vara en social trygghetsförmån. Vid bedömningen av studiebidraget är den första förutsättningen, att någon individuell skönsmässig behovsprövning inte ska ske vid beviljandet av förmånen, uppfylld. När det gäller den andra förutsättningen, att förmånen ska hänföra sig till ett av de sakområden som anges i förordning 1408/71, ska denna bedömning grundas på förmånens grundläggande kännetecken, i synnerhet dess syfte och villkoren för att den beviljas.

I detta betänkande föreslås att studiebidraget moderniseras och att syftet med stödet i enlighet med reformen omformuleras till att enbart vara ett stöd för studier, inte ett stöd till barnfamiljer. Om studiebidraget renodlas till ett utbildningspolitiskt stöd på sätt som föreslås får möjligheten att undanta studiebidraget från reglerna i förordning 883/2004 anses öka.

EU-domstolen kan emellertid, trots studiebidragets förändring, anse att studiebidraget även syftar till att utgöra en del av samhällets stöd till familjerna och bidra till att utjämna kostnaderna för barnens uppfostran och utbildning. Det som kan tala för detta är det förhållandet att studiebidraget lämnas under tid som den studerande omfattas av sina föräldrars underhållsskyldighet.

Det extra tilläggets syfte är uttalat familjepolitiskt, vilket innebär att bidraget rimligtvis skulle betraktas som en familjeförmån av EU-domstolen. I betänkandet föreslås att det extra tillägget avskaffas inom studiehjälpen och att det i stället inrättas ett nytt bidrag kallat gymnasiebidrag inom den ekonomiska familjepolitiken. Om förslaget genomförs kommer med stor sannolikhet även gymnasiebidraget att klassificeras som en familjeförmån.

Uppdraget innefattar även att klargöra om nuvarande regler om studiehjälp är förenliga med EU-rätten.

Bestämmelserna om studiehjälp för utlandsstudier skiljer sig åt beroende på om studierna bedrivs inom eller utanför Norden. Detta är inte förenligt med EU-rätten, vilket har medfört att Centrala studiestödsnämnden (CSN) från och med hösten 2011 utvidgat möjligheten till studiehjälp för studier inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och i Schweiz.

Rätten till svensk studiehjälp för utlandsstudier bör därför vara densamma inom EES och i Schweiz. Kraven på att studierna inte

med lika stor fördel kan bedrivas vid en svensk läroanstalt, att den studerande har varit folkbokförd i Sverige under de senaste två åren och att studierna omfattar minst tre månaders heltidsundervisning, bör därför tas bort för studier inom EES och i Schweiz. Dessa krav ska dock kvarstå för studier utanför EES och Schweiz.

Kravet på svenskt medborgarskap, eller utländskt medborgarskap som ska jämföras med ett svenskt medborgarskap, för att studiehjälp ska lämnas för utlandsstudier, ska gälla även för studier i Norden.

Stöd för inackordering

I dag är ansvaret för inackorderingsstöd delat mellan kommunerna och staten, vilket innebär att elevernas hemkommuner svarar för stödet till elever i skolor med offentlig huvudman och att CSN svarar för stödet till elever i skolor med enskilda huvudmän. Det delade ansvaret innebär att förutsättningarna för rätt till inackorderingsstöd samt storleken på stödet skiljer sig åt. Det är angeläget att villkoren för elever i kommunala respektive fristående skolor är lika. För att få till stånd en likabehandling föreslås att endast en huvudman ska ha ansvaret för inackorderingsstödet.

Det finns i dag stora skillnader mellan de olika kommunerna när det gäller rätten till inackorderingsstöd samt storleken på stödet. Ett statligt ansvar skulle innebära ett enhetligt regelverk och en enda beslutande myndighet. Detta innebär, förutom ett mer likvärdigt stöd, även en enklare, tydligare och mer rättssäker ordning. Staten genom CSN föreslås därför ges det samlade ansvaret för inackorderingsstöd inom ramen för studiehjälpen. Stödet ska benämnas *inackorderingsstöd*.

Eftersom det statliga inackorderingstilläggets storlek inte har höjts sedan 1995 och cirka 40 procent av kommunerna inte lämnar inackorderingsstöd med annat belopp än minimibeloppet, är det rimligt att höja inackorderingsstödet. I betänkandet föreslås att stödet höjs med cirka 25 procent.

Rätten till inackorderingsstöd föreslås även fortsatt ansluta till gymnasieskolans och gymnasiesärskolans programstruktur. En förutsättning för att få inackorderingsstöd för att gå en vald utbildning är att en utbildning inom samma program eller inriktning inte finns vid en skola på hemorten.

Vissa nationella program, såsom naturbruks- och hantverksprogrammen har dock långt fler separata yrkesutgångar, än nationella inriktningar. Rätten till inackorderingsstöd föreslås därför vidgas för elever på dessa program.

Stöd för dagliga resor

Kommunerna svarar för kostnaderna för gymnasieelevers dagliga resor mellan bostaden och skolan, oavsett om studierna bedrivs i Sverige eller utomlands. CSN lämnar bidrag för dagliga resor till de elever som har rätt till studiehjälp för studier utomlands. Elever som studerar utomlands har således rätt till bidrag för dagliga resor enligt två olika regelverk. Det statliga stödet lämnas emellertid endast under förutsättning att stöd inte har lämnats från elevens hemkommun. Bidraget kommer därför endast i fråga för ett tiotal elever som inte är folkbokförda i en svensk kommun. Eftersom stödet berör ytterst få personer samt medför betydande administrativa kostnader finns inte skäl att ha kvar stödet, utan förordningen om bidrag till dagliga resor i utlandet bör upphävas.

I betänkandet lämnas även förslag om att ersättning för dagliga resor och inackorderingsstöd inte ska utgå samtidigt.

Stöd för inackordering och dagliga resor för personer med funktionsnedsättning

Från och med höstterminen 2013 får elever i gymnasiesärskolan rätt till inackorderingsstöd och inackorderingstillägg. Vissa elever med funktionsnedsättning kan också ha rätt till stöd enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, socialtjänstlagen (2001:453) eller via det så kallade Rg-bidraget för att möjliggöra studier på annan ort än i hemkommunen.

Utredningens analys av befintliga stödsystem visar att dessa inte alltid är anpassade till den nivå av stöd som det finns behov av och att många elever med funktionsnedsättning har påtagliga merkostnader för måltider och anpassat boende vid en inackorderings-situation. För att elever med funktionsnedsättningar ska kunna välja utbildning på likvärdiga grunder som andra gymnasieelever är det utredarens bedömning att det finns behov av ett

kompletterande bidrag till elever som studerar på annan ort och som har merkostnader till följd av sina funktionsnedsättningar.

I betänkandet föreslås att om en elev, till följd av funktionsnedsättning, är i behov av hjälp med sina måltider eller av en anpassad bostad på studieorten ska han eller hon ha rätt till ett extra inackorderingsstöd för studerande med funktionsnedsättning. Stödet ska som mest kunna uppgå till 1 800 kronor per fyra veckorsperiod. Några merkostnader för resor bedöms bidraget inte behöva täcka. Däremot föreslås en viss utvidgning av rätten till skolskjuts så att reglerna för elever på fristående gymnasiesärskolor blir mer jämförbara med dem för elever på kommunala gymnasiesärskolor.

Gymnasiebidrag ersätter det extra tillägget

Ett viktigt led i förändringen och moderniseringen av studiehjälpen är att renodla den utbildningspolitiska dimensionen. Utredaren förslår därför att det familjepolitiskt präglade extra tillägget inom studiehjälpen avvecklas. Behovet av ett ekonomiskt stöd kvarstår emellertid för målgruppen.

I betänkandet föreslås att de resurser som används till det extra tillägget förs över till det ekonomiska familjepolitiska området. I stället för tillägget införs ett nytt, sökbart och behovsprövat stöd, kallat *gymnasiebidrag* som är riktat till gymnasiestuderande ungdomar från resurssvaga hushåll. Försäkringskassan föreslås svara för administrationen av det nya bidraget.

Det nuvarande extra tillägget syftar till att ungdomar från inkomstsvaga hushåll ska kunna bedriva gymnasiestudier. Ungdomar i den aktuella åldersgruppen bedöms generellt ha ett större behov, och därför kosta mer, än barn i yngre åldersgrupper. Resurserna går efter prövning till de mest behövande. Inkomstgränser och bidragsbelopp har emellertid lämnats oförändrade sedan mitten av 1990-talet, vilket gjort att målgruppen successivt har förändrats.

I betänkandet föreslås en betydande höjning av bidragsbeloppet och inkomstgränsen jämfört med det extra tillägget. Gymnasiebidrag föreslås lämnas med 1 100 kronor per månad till de elever som tillsammans med sina föräldrar har en bidragsgrundande inkomst på mindre än 210 000 kronor per år och i övrigt uppfyller kraven för rätt till bidraget. Reformen finansieras med medel som

frigörs genom övergången till faktisk studietid i studiebidraget. Omfördelningen innebär en satsning för att stödja ungdomar som kommer från inkomstsvaga hushåll.

Vissa förändringar föreslås vad gäller beräkningen av den bidragsgrundande inkomsten för gymnasiebidraget. Den ska utgöras av hushållets inkomst enligt i huvudsak samma regler som för beräkning av bostadsbidrag.

Stöd till unga studerande föräldrar

Ungdomar utan fullföljd gymnasieutbildning, t.ex. studerande som avbrutit sina studier då de fått barn, har svårt att etablera sig på arbetsmarknaden. Det är av stor vikt att dessa ungdomar påbörjar eller återupptar sin gymnasieutbildning efter föräldraledigheten.

Enligt nu gällande regelverk kommer en förälder som ännu inte fyllt 21 år och som efter föräldraledigheten mottar försörjningsstöd för sig själv och barnet att förlora detta stöd om studierna återupptas. I samband med att studierna återupptas övergår försörjningsansvaret till den unge förälderns egna föräldrar, eftersom dessa bär det ekonomiska ansvaret för sitt barn så länge det går i gymnasieskolan och inte har fyllt 21 år. Regelverket motverkar således målet att alla ungdomar ska slutföra en gymnasial utbildning.

I syfte att göra det möjligt för unga föräldrar att påbörja eller återuppta gymnasiestudier föreslås i betänkandet att ett särskilt bidrag skapas. Det tänkta bidraget utformas som en förstärkning av gymnasiebidraget och avser i huvudsak att täcka den egna och barnets försörjning. Det ska ge den unga föräldern en ekonomisk standard, som i huvudsak är likvärdig den som ekonomiskt bistånd skulle ha gett.

En studerande som har barn som är folkbokfört hos den studerande och stadigvarande sammanbor med honom eller henne, samt uppfyller kraven för det föreslagna gymnasiebidraget, ska ha rätt till ett bidrag om 3 500 kronor per månad. För varje barn kan endast ett bidrag lämnas. För varje ytterligare barn utöver det första lämnas 500 kronor per månad. Stödet bör utbetalas till den studerande själv, även om han eller hon är omyndig.

Stödet ska kallas *föräldratillägg* och administreras av Försäkringskassan.

Nya studerandegrupper i studiestödssystemet

Ungdomar som på grund av en funktionsnedsättning har fått sin skolgång förlängd får i dag ekonomisk ersättning från sjukförsäkringen i form av aktivitetsersättning. Ungdomar som går i gymnasiesärskolan får förlängt barnbidrag i stället för studiebidrag. Olika utredningar och rapporter har påpekat att detta är en opåkallad särbehandling och att aktivitetsersättning vid förlängd skolgång fungerar som en inkörsport till ett långvarigt beroende av socialförsäkringssystemet.

Min bedömning är att vid en modernisering av studiehjälpen är det naturligt att, i den mån det är möjligt, även inkludera dessa studerandegrupper i studiestödssystemet.

Alla ungdomar med funktionsnedsättning som studerar på gymnasienivå föreslås få studiehjälp istället för förlängt barnbidrag och aktivitetsersättning till och med första kalenderhalvåret det år han eller hon fyller 20 år. Har studierna inte avslutats senast under första kalenderhalvåret det år de fyller 20 år ska eleven få rätt till studiemedel med det högre bidragsbeloppet under den tid som de avslutar sina studier. CSN föreslås administrera även dessa delar av studiestödssystemet.

Reformen medför den ekonomiskt största förändringen för studerande i åldern 19–20 som hittills kunnat få aktivitetsersättning, men som nu föreslås få studiehjälp. För de yngre och äldre eleverna och deras familjer blir förändringen påtagligt mindre.

Möjligheten att införa ett sommartillägg speciellt för de nya studerandegrupperna har övervägts, men min bedömning är att de ramar direktiven uppställer inte tillåter införandet av ett bidrag av den omfattning som skulle krävas för att göra skillnad för målgruppen. För att begränsa de ekonomiska konsekvenserna för studerandegruppen föreslås en statlig sommarjobbssatsning för studerande som fått sin skolgång förlängd till följd av en funktionsnedsättning.

Till följd av förslaget om att avskaffa aktivitetsersättning vid förlängd skolgång föreslås vissa förändringar av rätten till aktivitetsersättning vid nedsatt arbetsförmåga. Ekonomiskt är det stor skillnad mellan att få aktivitetsersättning och studiehjälp. För att undvika att elever i gymnasieskolan eller gymnasiesärskolan hoppar av sina studier av ekonomiska skäl införs en huvudregel om att den som hoppar av sina studier och som av Försäkringskassan bedöms ha rätt till förmånen får aktivitetsersättning tidigast två

månader efter avhoppet. Endast i undantagsfall ska avsteg göras från en sådan karenstid.

Förslag lämnas om övergångsregler som innebär, att den som påbörjat en utbildning med nuvarande förmåner får behålla dem tills utbildningen avslutats.

Ogiltig frånvaro

För att studiehjälp ska lämnas krävs att eleven är närvarande i skolan. Frånvaro vid enstaka lektioner bör dock kunna tolereras i studiestödshänseende. Däremot ska det upprepade skolket beivras.

Dagens regelverk innebär att en studerande som har mer än några enstaka timmars ogiltig frånvaro under en månad inte anses bedriva heltidsstudier och att han eller hon därmed förlorar sin rätt till studiehjälp. Utöver studiebidrag, extra tillägg och inackorderingstillägg riskerar eleven och dennes vårdnadshavare också att gå miste om en rad familjeekonomiska bidrag, som är kopplade till rätten till studiehjälp. Effekterna av en kortvarig olovlig frånvaro blir då oproportionerliga.

I betänkandet föreslås en ordning som innebär att när en studerande har ogiltig frånvaro, som är

- upprepad och uppgår till minst fyra lektioner under en vecka ska studiebidrag för en vecka inte lämnas,
- upprepad och uppgår till minst sexton lektioner under fyra på varandra följande veckor, ska studiehjälp för fyra veckor inte lämnas,
- sammanhängande och uppgår till minst en vecka ska studiehjälp för fyra veckor inte lämnas

Personliga omständigheter bör kunna beaktas genom att förslag förs fram om en regel som stadgar att vid synnerliga skäl kan studiehjälp lämnas trots att den studerande har ogiltig frånvaro i sådan omfattning att studiehjälpen skulle ha dragits in.

Förslaget innebär att elevens skolk beivras på ett tidigt stadium, och att beloppet som dras in blir skäligt i förhållande till omfattningen av den ogiltiga frånvaron. Skolan hinner påbörja arbetet med att uppmärksamma, utreda och åtgärda den ogiltiga frånvaron innan rätten till studiehjälp upphör och de bidrag som är kopplade till denna också dras in.

En läroanstalt ska varje månad till CSN lämna ett frånvaro-underlag med uppgifter om en studerande har varit ogiltigt frånvarande i sådan omfattning att studiehjälp inte ska lämnas.

Alla elever med studiehjälp ska omfattas av de regler om ogiltig frånvaro som föreslås. En läroanstalt ska emellertid inte rapportera en studerandes ogiltiga frånvaro om rektor bedömer att den studerande till följd av en funktionsnedsättning inte förstår konsekvenserna av sitt handlande.

Utbetalning av studiehjälp

Studiehjälp för omyndiga studerande utbetalas i dag till den studerandes föräldrar. Denna ordning kan ge upphov till problem för de unga studerande som av olika skäl inte bor tillsammans med sina föräldrar. En utbetalning till föräldrarna kan i en del fall innebära att bidraget inte kommer den studerande till godo.

I betänkandet förs förslag fram om en modernisering av studiehjälpen. Vidare bör syftet med stödet omformuleras till att enbart vara ett stöd för studier och inte längre ett stöd till barnfamiljer. Mål för stödet ska bland annat vara att stödja ungdomars utveckling till självständiga och ansvarstagande medborgare genom att ge dem ansvar för en egen ekonomi. En utbetalning av studiebidraget till den studerande skulle ytterligare betona att studiebidraget är ett bidrag, som är riktat till den studerande och inte till hans eller hennes familj. En ordning som innebär, att man förlorar ersättningen om man skolkar blir sannolikt lättare att ta till sig om den studerande själv får disponera studiebidraget. En utbetalning till de studerande skulle sålunda vara en tydlig renodling av stödet som utbildningspolitiskt till sin karaktär.

Studiebidrag föreslås därför som huvudregel utbetalas även till omyndiga studerande. Den studerande bör som en följd av förslaget även ha talerätt i ärenden som rör bidraget. Under vissa förhållanden bör emellertid studiebidraget för omyndiga studerande utbetalas till vårdnadshavare, en socialnämnd eller annan person.

Inackorderingsstöd för en omyndig studerande föreslås emellertid även fortsättningsvis betalas ut till den studerandes vårdnadshavare. Reglerna om utbetalning av inackorderingsstöd för omyndiga studerande till socialnämnd, familjehem eller andra

personer föreslås bli anpassade så att de bättre stämmer överens med reglerna om utbetalning av barnbidrag.

För att minska risken för att förslaget om utbetalning av studiebidrag till omyndiga studerande medför att ungdomar skuldsätts vid unga år, läggs förslag avseende olika åtgärder för att begränsa antalet återkrav av studiehjälp samt återkravens storlek.

Ekonomiska konsekvenser av förslagen

Förslagen innebär en renodling av det finansiella ansvaret för studiestödet. Kostnaderna för inackordering och studiebidrag blir kvar inom dagens utgiftsområde medan stöd till ekonomiskt svaga hushåll förs över till den ekonomiska familjepolitiken. Samtidigt förs nya studerandegrupper in i studiestödssystemet.

Utgifterna för inackorderingsstödet ökar på grund av de föreslagna reformerna. Denna utgiftsökning täcks genom att statsbidraget till kommunerna minskas när det kommunala inackorderingsstödet avskaffas.

Övergången till att lämna studiehjälp underfaktisk studietid leder till en besparing på 240 miljoner kronor.

Utgifterna för det extra tillägget försvinner när det avvecklas. Dessa resurser överförs till det familjeekonomiska området där de tillsammans med reformutrymmet från övergången till faktisk studietid i studiebidraget finansierar det nya gymnasiebidraget och föräldratillägget. Reformen innebär en omfördelning från det generella till de riktade stöden.

Att föra in nya studerandegrupper i studiestödssystemet innebär att utgifterna för studiestödet ökar. Denna utgiftsökning täcks emellertid helt genom att medel frigörs då aktivitetsersättning vid förlängd skolgång avvecklas. Kostnaderna för den föreslagna sommarjobbssatsningen finansieras också med dessa medel.

De föreslagna reformerna beräknas sammantaget inte medföra ökade utgifter för staten. Förslagen innebär tvärtom en större utgiftsminskning inom socialförsäkringens område.